

ALAPTANÍTÁSOK

A hited megtartott téged 4. – Hitetlenség 3.

1Khorintus 10:5, 11-13

„Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában....

Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megíráttak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége érkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék. Nem egyéb, mint emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem hagyja, hogy azon felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.”

Ahogy folytatjuk a hitetlenségről szóló tanulmányunkat, láthatjuk, hogy azok a zsidók folytonosan, esetről esetre kísértették Istent a hitetlenségükkel. Amikor már tényleg hinniük kellett volna, még akkor is kételkedtek. Minden okuk meg lett volna arra, hogy higgyenek, hiszen megtapasztalták Isten erejét és segítségét. Ennek ellenére folyamatosan a kétségekben voltak.

Ahogy olvastuk a 4Mózes-ben, Isten így szól hozzájuk: *tízszer kísértettek már meg engem.*

És Isten azt szólja nekik, hogy: *úgy lesz veletek, ahogy ti mondtátok.*

Az ő hitetlenségükre végül is ítélet szállt.

Mint látjátok, a hitetlenség egy súlyos dolog!

Láthatjuk ennek ellenére, hogy a zsidókra minden nap Isten áldása szállt - és a zsidók nem minősültek arra, hogy kiérdemeljék Istennek ezeket az áldásait. A szív állapotáról, a mentalitásról beszélünk. Egy olyan életmódról beszélünk, ahol a szív folyamatosan a hitetlenség állapotában van.

Azért kaptak ítéletet, mert hitetlenek voltak. Folyamatosan ezt mondták: *meg fogunk halni itt a pusztában* - és pontosan az történt velük, amit folyamatosan megvallottak magukról.

Van egy alapelv, amelyet a Márk 11:23-ban találhattok:

Márk 11:23

„Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: **Kelj fel és ugorjál a tengerbe!** és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.”

Ez mindenki számára működik! A bűnösök számára, és a többiek számára is!

A számodra is mindig működött ez a törvény, vagy a te oldaladon, vagy te ellened. Mi az, ami mellett döntesz a szívedben, hogy hiszel, és mi az, amit kimondasz.

Visszamegyünk az izraeli emberek példájára, és megnézzük, hogy mi az a példa, amit nem szabad követnünk. Vagyis ne legyél olyan, mint ők!

Az izraeliták a Vörös tengernél a látás alapján döntöttek, az alapján, amit láttak, és megijedtek az alapján, amit láttak, és utána hitetlenségben fölsírtak, és visszatekintettek Egyiptomra, és elkezdtek megvallani, hogy: *mi itt elpusztulunk ebben a pusztában!*

Egy pár dolgot már megállapítottunk a hitetlenség jellemzőiről.

Az első dolog, hogy a hitetlenség látás alapján lép. Az öt fizikai érzékszerv alapján lép.

A második dolog, hogy a hitetlenség fél, vagy megijed, és pánikba esik.

A harmadik, ha talán listát készítesz, ezt írhatnád a listádra: a hitetlenség negatív. Mindig a rossz dolgokat látja meg, a sötét oldalt látja meg. Mindig a gonosz dolgokon tartja a szemét.

A negyedik dolog: a hitetlenség mindig visszatekint. A hit előre tekint.

Az ötödik dolog, amit megállapítottunk, hogy a hitetlenség mindig panaszkodik, és kesereg. A hit pedig nem. A hit hálát ad. A kétségeskedés pedig panaszkodik. Ellenőrizd le a szádat!

A hatodik, amit felfedeztünk, hogy a hitetlenség és a kétségek kényszerítő nyomást gyakorolnak az emberekre. Láttuk a példát, a zsidók kérdezték: *Mózes, mit fogunk inni? Ez a te hibád! Te voltál, aki kihoztál minket Egyiptomból!* A hit nem gyakorolja ezt a nyomást az emberre, hanem Istenben bízunk!

Láthatod nagyon sok keresztény esetében, hogy hol van a hitük. Ha a vezetőjükkal történik valami, megbukik, akkor ugyanezt teszik. Ha a pásztor bűnbe esik, vagy akár meghal, a gyülekezet megbotránkozik, nem megy többet gyülekezetbe – vagyis ezeknek az embereknek nincsen kapcsolatuk Istennel.

Azért mert egy ember elhagyott, az nem azt jelenti, hogy Isten is elhagyott! Ez azt jelenti, hogy továbbra is Jézus Krisztuson kell tartani a szemedet, és az Ő kapcsolatát kell keresned.

Kiben van a hitünk? Nem csak emberekben!

Természetesen tiszteletben tartjuk a vezetőinket is, de ne hagyd magad lehangolni a vezetőik hibái által, mert az emberek elhagyhatnak. Az emberek mindig hibázhatnak, ezért a te hitednek Istenben kell lenni!

Ha a te vezetőd visszaesik, vagy hibázik, akkor te még mindig hinnél Istenben? Ezt nem tudjuk megmondani addig, amíg valami nem történik a te életedben, amivel neked kell szembesülnöd.

A valóságos igazság, hogy az emberek legtöbbszörnél a hitük nem Istenben van. Az emberek hite sokkal inkább az emberekben van, mint azt ők gondolnák, vagy felfedeznék. Mi az, amit az emberek tesznek, vagy nem tesznek – ez befolyásolja a hitüket.

A mi hitünknek Isten Igéjében kell lenni! A hitünknek magában Istenben kell lenni!

Ezt a szolgálatot mi az Igére építettük. Ha a személyes munkánk nélkül a gyülekezet élete nem mehetne tovább, akkor már most azonnal abba hagyánk! Mert ezt a szolgálatot nem az én saját személyemre akarom felépíteni, hanem Isten Igéjére.

Mert sokszor tapasztalni, hogy amíg az alapító jelen van, addig minden rendben van, és amikor az alapító elmegy, akkor összeesik az addigi munka.

Ezzel a szolgálattal ez nem eshet meg, mert ezt a szolgálatot Isten Igéjére alapoztuk, ami örök!

Olyan embereket szeretnénk látni, akikben Isten Szelleme van benne, és Isten Igéje van bennük, és a hitük az Igében alapozódik meg, és nem személyekben! Hiszen az Ige folyamatosan örök életű!

Az utóbbi időben nagy csodák történnek, vak szemek nyílnak meg, és nem is én személyesen imádkoztam értük. Nyomorékok gyógyulnak meg! Csodálatos dolgok történnek, azért, mert az Ige gyógyít, Jézus Krisztus gyógyítja meg őket! Mindegy, hogy ki az, aki a prédikációt végzi, ha az Igét prédikálják, akkor Jézus az Igét megerősíti, és gyógyítja a beteget!

Miben van a hited? A kétség és a hitetlenség inkább az emberekre tekint, mint Istenre tekintene. Isten lehetővé teszi a gyógyító szolgálásokat, hiszen a gyógyító kenet által nagyon sok ember az Úrhoz fordul, de azt is elvárja tőlük, hogy utána az Igében növekedjenek ezek az emberek.

Nézzük meg a harmadik megkísértését Istennek az Ószövetségben!

2Mózes 15:24-25

„És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? Ő pedig az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt és ott megkísérté.”

Az Úr egy fát mutat Mózesnek.

Mondja az Ige, hogy Jézust fára feszítették meg. Ez a fa a keresztet jelképezte. Ezt a keresztet, amelyen Jézusnak meg kellett halnia, használhatod ebben a jelképben, hogy ez a fa, amit a vízbe vetnek, a világ keserű vizébe, megédesíti a világot.

Mondja itt az Ige, hogy Isten ott megkísértette őket.

2Mózes 15:26

„És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam, mert én vagyok Jehova Raffa, az Úr, a te gyógyítód.”

„Én vagyok az Úr, aki téged meggyógyít!”

A 27. versben érkeznek el Élimbe:

2Mózes 15:27

„És jutának Élimbe, és ott tizenkét forrás volt és hetven pálmafa; és tábort ütének ott a vizek mellett.”

Ez tehát az útjukon történt.

Tudjuk, a mi életünkben is lesznek megpróbáltatások, és aztán lesznek olyan helyek, mint Élim, amely a pihenés és a nyugalom ideje.

Lesznek olyan idők, amikor a hitünk megpróbáltatják. Lesznek olyan idők, amikor könnyebbséget, pihenést kapunk.

Megkísértetett a nép, amikor Mára már három napja nem ittak, és Isten egy csodát hozott létre – és a te életedben is létrejön ez a csoda, ha hiszel! Isten téged is át fog vezetni a keserű víz túlsó partjára, és te is el fogsz jutni Élimbe, ha hiszel benne!

Ebben a sivatagos világban eljutottak Élimbe, ahol 12 forrás és 70 pálmafa volt. Az, ha hitben élsz, és magadat hit embernek hívod, az nem garantálja azt, hogy nem lesznek megpróbáltatásaid, nem lesznek hitpróbaid, de azt garantálja, hogy átjutsz a túlsó partra, és lejutsz Élimbe.

Ezt kell, hogy lássad!

Néha vannak nehéz időszakok, kemény időszakok, de olyankor ki kell tartanod! És utána jön az áttörés!

Ebben a világban, amíg csak itt élünk, használni kell a hitünket!

Tehát tudnotok kell azt, hogy lesz 'Mára' az életetekben, amin végig kell mennetek, és utána sok-sok 'Élim' is lesz az életetekben!

Ne felejtjük le, hogy merre felé irányultak az izraeliták! A Kánaán földje felé mentek, a pusztaságon keresztül kellett menniük.

Nézzük meg, hogy Jézusnak hol kellett kezdenie, mielőtt a szolgálatát el tudta volna kezdeni!

40 nap és 40 éjjel kellett Jézusnak böjtölnie, a Szellem vezetésére ment Jézus a pusztába, és ott megkísértetett. Miután az ördög minden kísértését elvégezte, és Jézus nem nyitotta meg magát ezekre a kísértésekre, a Szent Szellem erejével megtérve jött vissza Jézus.

Ez történik tehát a pusztaság kísértése során, meg kell erősödnöd. Vannak, akik azt jelentik, hogy nekik az egész életük a pusztaságban zajlik. De ha te igazán hiszel Istenben, akkor az életedben kell, hogy legyenek 'Élim' helyek is, ahol a pihenést megkapod!

Lehet, hogy lesznek kísértések az életedben, és tesztek, és próbák, de nem ebből áll az egész életed! Hiszen az Ige azt mondja: *és az ördög eltávozik egy időre Jézustól.*

Miért kellett az izraelitáknak elmenniük Élimből? Azért, mert ez a felhőoszlop elmozdult, elvezette őket.

Amikor a felhőoszlop állva marad, akkor ők is megpihenhettek, amikor a felhőoszlop elindult, nekik is követniük kellett a felhőoszlopot.

Ez a felhőoszlop teljesen pontos példája a Szent Szellem vezetésének a mai napon. Betekintést kell kapnod. *Ki* vezette őket Mára, a keserű víz helyére? Isten Szelleme volt ez, a felhőoszlopban.

A zsidók tehát csak a felhőoszlopot követték, és így jutottak el Mára. A zsidók mégis úgy beszéltek Mózesrel, mintha Mózes vezette volna őket oda, és szemrehányást tettek, hogy nincs vizük.

Miért engedte meg Isten ezt a keserű víz próbát? Azért tette, hogy lehetőséget adjon a zsidók számára, hogy hihessenek benne, és Istennek pedig lehetőséget, hogy Ő csodát tehessen.

Elhiszed-e, hogy Isten csodatevő Isten, és öröme telik abban, amikor csodákat tehet?

Te nem élveznéd, ha csodákat tudnál tenni az életben?

Mi nem tudunk saját magunk erejéből csodákat tenni, az Úr lehetővé teszi, hogy rajtunk *keresztül* megmutatja a csodatevő erők munkáit.

Nem élveznéd, ha *te* tudnál vak szemeket megnyitni, süket füleket megnyitni? Én élvezném, ha tudnám! Úgyhogy úgy hiszem, hogy Isten maga is élvezi ezt, amikor ez történik.

Elérkeznek a sziklához, és nincs víz, és a sziklából Isten vizet fakaszt.
Én azt hiszem, Isten nagy örömét leli ezekben a csodákban.

Zsoltár 2:1-4

„Miért dühösködnek a pogányok, és gondolnak hiábavalóságot a népek? A föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és az Ő felkentje ellen, mondván: Szaggassuk le az ő bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket! Az egekben lakozó neveti, az Úr megcsúfolja őket.”

Isten nevetni fog rajtuk!

Mielőtt az életedben Isten csodát tudna tenni, előtte egy fizikailag lehetetlen szituációba kell, hogy kerülj.

Mondják az emberek, hogy: *csodát akarok!* Mit mondasz igazából? Akkor egy lehetetlen helyzetet akarsz magadnak az életben.

Miért vezette őket Isten oda?

Péter is beszél a hitünk próbáiról, és a mi megpróbált hitünk értékesebb Istennek, mint maga a tűzben megpróbált arany!

Ezért vagyunk itt a földön, te is, meg én is. Hittáborban vagyunk. A hitünk kiképző centruma a föld.

Miért hagyta itt Isten a démonokat a földön? Miért engedte Isten, hogy a jó és a gonosz tudásának fája az Éden kertjében legyen? Mondta Isten, hogy: *arról ne egyetek!* Ha ez nem lett volna ott, akkor nem lehetett volna kísértés.

Itt van a nagy kérdés, hogy hogyan ítéli meg Isten az embert? Ki a jó ember? Mi az, ami érdemessé tesz minket? A hitünk által!

Akkor nem lehet hited, ha nincs meg a lehetőség arra is, hogy esetleg kételkedhes! Nincs meg az igazi lehetőség arra, hogy az engedelmességet válaszd, ha nincs meg a lehetőség arra, hogy engedetlen is lehess!

Tehát ha nincs meg a választási lehetőség, akkor a te választásod nem valóságos!

Ha úgy tünne a fizikai világban, ahogy Isten, amit mond, az úgy igaz, akkor nincs meg a kísértésed arra, hogy kétkedj abban, amit Ő mond.

De ha minden annak ellenére szól, amit Isten mondott neked, és minden úgy látszik, és úgy tűnik, hogy amit Ő mondott neked, az úgy nem igaz, és úgy érződik minden, hogy amit Ő mondott, az nem igaz, és úgy tapasztalod, hogy az, amit Ő mondott, az úgy nem lehet igaz - akkor látszik az meg, hogy neked valóban van-e hited, vagy nincs.

Tudtad-e, hogy az életed minden napja kihívás a te hitedre? Minden helyzet, amiben vagy. Ez a fajta koncepció, ez a hozzáállás fog segíteni. Mondd el, és jegyezd meg, hogy: *minden dolog, ami az életemben történik velem, az az én hitemet próbálja meg! Megpróbálja az én hitem szintjét. Mert az ellenség mindig arra vesz rá engem, hogy én kétkedjek. Hogy ne higgyek Isten Igéjében.*

Minél gyengébb vagy szellemi értelemben, annál gyorsabban hajlasz arra, hogy kétségbe kerülj. Minél erősebb vagy szellemi értelemben, annál tovább bírod anélkül, hogy kétségbe ne essél.

A hitetlenség az megfélemledik. Lehet, hogy olyan dolgok is történnek veled, amik megadnák a lehetőséget arra, hogy te most megijedj, pánikba kerülj. Ha ezt megteszed, akkor mi történt? Akkor megbuktál ezen a tesztp próbán, és a hitetlenégbe kerültél.

A hitetlenség panaszkodik és kesereg. Visszatekintget és negatív. Szarkasztikussá válik. Ha valami történik, és te visszakíváncozol a tegnapi, vissza akarsz menni, akkor megbuktál a tesztp próbán. Panaszkodni, és sírdogálni a te helyzeted felett: megbuktál a teszten.

Ha meg tudod tartani ezt a fajta mentalitást napról napra, és megérted azt, hogy mi az, ami körülötted történik és folyik, a legrosszabb, a legsötétebb helyzetben is fog neked segíteni.

Azt kell mondanod ilyenkor, hogy: *megtagadom, hogy kétségben legyek, az én hitem most megpróbáltatik* - és át fogsz menni a teszten.

Nem fogok félni, kételkedni, hitetlenkedni. Csak fölfelé nézek, mert Isten most is az én érdekekben fog mozdulni, lépni. Mint ahogy mindig is lépett Isten az életemben - és ennek a hit szellemének kell rajtad lennie!

Azt hiszem, hogy ez a lényege annak, ami folyik az életünkben, és nagyon sok ember ezt nem értette még meg!

Világosan mondják azt az Igék, hogy nem test és vér ellen van a harcunk, hanem a sötétség erői ellen! Ezért kell felöltöznünk magunkra a szellemi fegyverzetet, hogy megállhassunk az ellenség minden erejével szemben, és miután mindent elvégeztünk, álljunk meg a hitben.

Az, hogy álljunk meg a hitben, az azt jelenti, hogy ne legyünk kétségben és hitetlenségben. Minden nap, és minden helyzetre vonatkozik ez!

Ez a hit alkalmazásra kell hogy kerüljön az életed minden napján!

Az emberek számlákat kapnak, depresszióba kerülnek, keseregnek - megbuknak a teszten.

Én is megbuktam számos teszten a múltban, de egyre jobban végzem a dolgomat! Megtaláltam magam a hitetlenségnek a kiskapuiban, és nagyon könnyen rátaláltam magamra. Vannak megsérült, törött kapcsolataim - és az emberek ilyenkor megsérülnek, és lefelé hajlanak, tönkre mennek benne.

Ez is az ördög munkája, hogy megpróbál téged elszigetelni mindenkitől, megsérteni téged emberi kapcsolatokon keresztül, hogy olyan sérelmek érjenek, hogy falakat építs ki magad köré, senkit ne engedj már magad köré - és akkor föladod, és megbuksz a teszten.

Nagyon sok ember nem is fedezi fel, hogy mi folyik a világban, milyen próbák, tesztek mennek a világban. Nincsen pihenés az életükben, nem engedik lazára magukat néha, és nem tudják, mi történik az életükben. Nem értik, hogy miért nem tudnak többet kapni Istentől.

A hitetlenség az egy teszt, és minden teszt, amin megbuksz, az neked kerül sokba, mert nem kapod meg a bölcsességet, nem fogod megkapni a Szent Szellem irányítását. Nem fogod megkapni az áldásokat, a segítséget, az erőt, a fényességet.

Ezeket a mindennapi kis, apró dolgainkat is hitben kell elfogadni - megközelíteni, és elfogadni.

Ha mindig a kétségek és a hitetlenség körül vagy, akkor Isten áldásaiban fogsz szűkölködni. Ezek az áldások pedig ott lennének körülötted, és soha nem tudod elfogadni őket.

Minden nap egy kihívást jelent a hited számára - a hitednek egy próbáját jelenti. Mindig legyél pozitív, a legjobbat reméld, soha ne félj! Mikor rosszul érzed magad, akkor ott az idő arra, hogy a dicsőséget kiáltsd, és csodálatos dolgokat higgyél! Ne beszélj máshogy, maradj pozitív!

Egyszer a Bibliaiskolában megkértem arra az Urat, hogy mutassa meg, hogy mit tesz értem, hogy engem megvédelmezzen - és az Úr megmutatta, megnyitotta a szellemi síkot a számomra, és döbbenetes volt!

A te életedben is döbbenetes lenne, ha megtudnád, hogy hányszor segített már Isten rajtunk! Az Úr angyalai megvédelmezzék minket, amikor utazunk.

Van, amikor az ember útra készül, és úgy érzi, hogy inkább mégse induljon el, és a szívében ellenőrzi magát. És nem indultam el, és megkérdezted, hogy mi történt? Semmi. Otthon maradtam, és békességem volt. Semmi nem történt, csak békém volt.

Figyelned kell a bensődre, figyelmet kell fordítanod rá. A Szent Szellem vezetése ellen a másik irányba nem mehetsz!

Csak maradok a jó megvallásaimban, és megyek a másik irányba. A megvallásaidat mindig a Szent Szellem vezetésének az irányában kell megtenned!

Ahogy megyünk előre Isten Igéjében, és tanuljuk az Igét, ezt meg kell érteni!

Hiába használod a 91. zsoltárt mindennapi megvallásaidban, ha a másik irányba mész, mint ahogy a Szent Szellem mutatja. A Szent Szellem vezetését megsérted! Ezeknek a védettséget adó Igéknek a megvallása hozza a Szent Szellem vezetését, hogy melyik irányba menj, hogy valóban meg tudjon védeni. Ha nincsenek problémáid ezen a területen, az a jó - ezt akarjuk, azt akarjuk, hogy a Szent Szellem mindig így vezessen minket.

2Mózes 16:2

„És zúgolódék Izrael fiainak egész gyülekezete Mózes és Áron ellen a pusztában.”

A hitetlenség zúgolódik.

Panaszkodsz? Sok ember annál többet is panaszkodik, mint hogy gondolná - az pedig a kétség nyelve.

Az Úr nekem is segített ebben, hogy észrevegyem, hogy többet panaszkodtam, mint amit gondoltam. Ez egy nagyon súlyos dolog, mert nem tudom, neked mibe kerül, de neked is súlyosan sokba kerül!

A kétség panaszkodik, és ha panaszkodsz, azt mutatja, hogy kétségekben vagy.

Ha mutatsz nekem valakit, aki panaszkodik, én mutatok neked valakit, aki hálátlan.

A hálátlan ember elfelejtette, hogy mi az, amit Isten tett érte. Elfelejtette, hogy mi az, amit mások tettek érte. Hálátlan a szívében eredményképpen – és ez súlyos dolog!

Zsoltár 78:10-19

„Nem őrizték meg az Isten szövetségét, s nem akartak az Ő törvényében járni; Sőt elfelejtkeztek az Ő tetteiről, csodáiról, amelyeket mutatott nékik. Apáik előtt csodákat művelt Egyiptom földjén, a Coán mezején. Ketté választotta a tengert s átvitte őket; és felállította a vizeket fal gyanánt. Vezette őket nappal felhőben, és egész éjen át tűznek világosságában. Sziklát hasított meg a pusztában, és inniuk adott bőségesen, akárcsak a mélységes vizekből. Patakokat fakasztott a kősziklából, és folyamok módjára vizeket ömlesztett: Mégis folyvást vétkeztek ellene, és haragították a Felségest a pusztában; És megkísérték Istent az ő szívében, ennivalót kérvén az ő kívánságuk szerint. És szólának Isten ellen, mondván: Avagy tudna-e Isten asztalt teríteni a pusztában?”

Ez hitetlenség.

Miután mindazt látták, amit Isten tett értük, hogy tudtak ilyen szarkasztikus, gúnyos kérdést föltenni neki?

Látnod kell, hogy egy kérdést kétféle úton is föltehetsz. Kérdezhetsz egyet, vagy gunyorosan is kérdezheted, hogy: *na ugyan megbírnád-e tenni?* - és így kísértették meg Istent. És főleg akkor, amikor Istent látod az életedben folyamatosan a te oldalason működni!

Zsoltár 78:20-21

„Ímé, megcsapta a kősziklát és víz ömlött és patakok özönlöttek; de vajon tud-e kenyeret is adni? avagy készíthet-e húst az Ő népének? Meghallotta az Úr és megharagudott ezért, és tűz gyulladt fel Jákób ellen, és harag gerjedt fel Izrael ellen;”

Vajon tud-e Isten? Az Úr meghallotta ezt, és megharagudott.

Zsoltár 78:22

„Mert nem hittek Istenben, és nem bíztak az Ő segítségében.”

Mert nem hittek Istenben, és nem bíztak benne.

Zsoltár 78:23-32, 40

„És ráparancsolt a felhőkre ott fenn, és az egek ajtait megnyitotta. És hullatott rájuk mannat eledelül, és mennyei gabonát adott nékik. Angyalok kenyerét ette az ember, bőséggel vetett nékik eleséget, megindítá a keleti szelet az egekben, és elhozá erejével a déli szelet; Hullata rájuk annyi húst, mint a por, és annyi madarat, mint a tenger fövénye. És leszállítá azokat az ő táboruk közepére, az ő sátoraikhoz köröskörül. Ettek azért és igen megelégedének, és amit kívántak, azt adta nékik. Még fel sem hagytak a kívánságukkal; az étel még a szájukban volt: Mikor az Isten haragja felgerjede ellenük, és főemberei közül sokakat megöle, és Izraelnek ifjait levágá; Mindamellet is újra vétkezének, és nem hittek az Ő csodadolgaiban....

Hányszor keserítették Őt a pusztában, hányszor illették fájdalommal a kietlenben?!”

Tíz alkalommal tudjuk, hogy a pusztaságban kísértették őt, de ez nem az összes, amit tettek, mert mielőtt még Egyiptomból kijöttek, már akkor is hitetlenek voltak.

Zsoltár 78:41-42

„És újra kísértették az Istent, és ingerelték Izrael Szentjét. Nem emlékeztek meg az Ő kezéről, sem a napról, amelyen kiváltotta őket a nyomorúságból;”

A hitetlenség nem emlékszik meg Isten szabadító kezéről.

Felsorolja az Ige, hogy mennyi minden dolog az, amiről megfélekedtek. Megfélekedtek, megfélekedtek, megfélekedtek. A hitetlenség elfelejti, amit Isten mondott, amit Isten tett a múltban mások számára, és saját maga számára.

Mivel a hitetlenség elfelejt dolgokat, ezért hálátlan. Elfelejt megköszönni Istennek azokat a dolgokat, amiről már megfélekedett.

Zsoltár 106:7-8

„Atyáink nem értették meg Egyiptomban csodáidat, nem emlegették kegyelmed sokaságát, hanem dacoskodtak a tengernél, a Vörös tengernél. De Ő megszabadította őket az Ő nevéért, hogy megismertesse hatalmas erejét.”

Miért tartotta meg őket Isten a Vörös tengernél? Azért, mert nagy hitemberek voltak, akik hittek Istenben? Nem! Miért? Isten saját nevéért, az Ő nevének dicsőségéért!

Sokszor Isten a saját nevéért tesz dolgokat.

Sokszor látok olyan csodákat történni, amikor az ember azt hiszi, hogy: *ó, hát mi hittünk Istenben, és ezért.*

Az igazság az, hogy Isten az Ő hitetlenségük, nagy és kövér hitetlenségük ellenére tette a csodát! Próbáltuk megmondani az embereknek sokszor, hogy kerüljenek bele az Igébe!

Láttam már ezrével és ezrével meggyógyulni embereket, de a kesergés és a siránkozás nem múlt el a hangjukból. Ó, Isten irgalma!

Zsoltár 106:9-12

„Rákiálta a Vörös tengerre és kiszáradt, s úgy vitte őket a mélységeken, mint egy síkon. És kimentette őket a gyűlölé kezéből; megváltotta őket az ellenség kezéből. Szorongatóikat víz borította el, egy sem maradt meg belőlük. És hittek az Ő ígéreteinek, és énekelték az Ő dicséretét.”

Miben hittek? Mikor hittek? Miután látták a csodákat. Kezdték énekelni, dicsérni az Urat.

Zsoltár 106:13

„Hamar elfeledék cselekedeteit; nem vártak az Ő tanácsára!”

Hirtelen, hamar elfelejtették. Milyen hosszú volt a memóriájuk? Három napos. Nem tudtak tovább visszaemlékezni rá, hogy Isten hűsége.

Isten mérges lett Mózesre. Mert az emberek arra mérgelődtek, hogy: *nincs több vizünk, amit igyunk.*

Zsoltár 106:21

„Elfeledkezének Istenről, Megváltójukról, aki nagy dolgokat művelt Egyiptomban.”

Milyen szomorú ez! Elfelejtették Istenüket, a Megszabadítójukat!

Zsoltár 103:2-3

„Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.”

Folyamatosan emlékeztetni kell magad arra, amit Isten tett érted! Mit tett érted Isten. A Bibliában másokért és érted.

Ha ezt a múltbeli áldást felgerjeszted magadban, meg fogsz döbenni, hogy mit segít ez a jelen hitedben!

Emlékeztetni kell magadat arra, hogy Isten mit tett veled a múlt héten, a múlt évben, és ez hatalmasan fel fogja gerjeszteni a jelen hitedet.

Zsoltár 103:3-5

„Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet. Aki megváltja életedet a pusztulástól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged. Aki jóval elégti meg a te szádat, ifjúságotat megújítja, mint a sasét.”

Máté 16:5-11

„És az Ő tanítványai a túlsó partra menvén, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal. Jézus pedig monda nékik: Vigyázzatok és őrizkedjete a farizeusok és szadduceusok kovászatól. Ők pedig tanakodtak maguk között, mondván: Nem hoztunk kenyeret magunkkal. Jézus pedig megértvén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok magatok között oh kicsinyhitűek, hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal?! Mégsem értitek-é, nem is emlékeztek-é az ötezernek öt kenyérére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? Sem a négyezernek hét kenyérére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam néktek, hogy őrizkedjete a farizeusok és szadduceusok kovászatól!”

Tehát azt gondolták a tanítványok, hogy a valóságos kenyérről beszélt Jézus.

Mit tanakodtok magatok között, ó, ti kicsiny hitűek – mondjá Jézus – nem emlékeztek rá, hogy hogyan ettem a sokaságot?

Miért nem hitben működnek azon a napon a tanítványok? Mert nem emlékeztek arra, hogy mi történt tegnap.

Az egyik legnagyobb gyengeségünk abban van, hogy hajlamosak vagyunk a feledékenységre a múltban. Ezért van szükségünk egy természet feletti Vigasztalóra. Jézus azt tanítja a Vigasztalóról, hogy Ő mindenre emlékeztetni fog benneteket, amit én mondtam nektek. De az Ő irányítását kell figyelni!

A Szent Szellem mindig irányítani fog, irányt mutat, de az ördög a válladra ül, és azt mondja, hogy: *ez alkalommal nem fog menni*. Azt is meg fogja mutatni, hogy: *látod, annak sem sikerült, meg a másik sem kapta meg, meg ez sem tudta elfogadni*.

Az ördög azt akarja, hogy felejtse el a képet: *hiszen ez senkinek nem működik, és neked sem fog működni*.

Az ördög azt akarja, hogy elbátortalanodj, depressziós légy, és negatív légy. Legyél gunyoros, nézzél vissza és hajoljál lefelé!

De ő a hazug, és jobban kellene tudnod, minthogy ráhallgatsz, mert ez már másoknak is sikerült!

Az ördög azt fogja mondani, hogy: *nem ismerek, nem tudok senkiről, aki így meggyógyult volna*.

Mondd neki: *Hát a Bibliát nem tudod olvasni?*

Mert ha Isten megtette nekik, akkor neked is meg fogj tenni, ha visszaemlékszel arra, hogy mit tett Isten!

Majd meglátod, ez hogyan stimulálja a hitedet!

Mózes mondjá nekik, hogy: *ne ijedjete meg azért, mert nagyobb az ő hadseregük!*

Amikor azt mondod, hogy: *én ezt nem tudom megtenni* - akkor egy hazugságban hiszel. Isten nem mondta volna, hogy tegyél meg dolgokat, ha nem tudnád megtenni!

A zsidók emlékezhetek volna arra, hogy mit tett Isten a fáraóval és az embereivel, és az összes többi csodadologra, és magukat ebben feltölthették volna.

Számold meg az áldásokat, amiket Isten tett a számodra, és emlékezzél vissza rá!

Isten ma gyengébb lenne? Nem! Tehát lássad Istennek a mozgását, munkáját az életedben újra és újra és újra!

A hitetlenség elfelejt és panaszkodik!

Legyél hálás! Miért? Ha panaszkodsz és keseregsz, az azt mutatja, hogy hitetlen vagy.

2Mózes 16:2-3

„És zúgolódék Izrael fiainak egész gyülekezete Mózes és Áron ellen a pusztában.”

Volt valami okuk rá, hogy ilyen rosszul beszéljenek? Látod-e a hálátlanságot ezekben a versekben?

Bárcsak meghaltunk volna Egyiptom földjén!

Ez milyen hálátlanság Isten felé, aki kiszabadította őket az egyiptomi rabszolgaságból!

2Mózes 16:3

„S mondának nékik Izrael fiai: Bár megholtunk volna az Úr keze által Egyiptom földjén, amikor a húsos fazék mellett ültünk, amikor jóllakhattunk kenyérrrel; mert azért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy mind e sokaságot éhséggel öljétek meg.”

Ez nem negatív? Ez a beteljesedése a hitetlenségnek!

Hogy érzett ezzel kapcsolatban Isten, mit gondoltok? Felmérgesíti! Mit kellett volna még Istennek tennie, hogy higgyenek?

Ne így álljatok Isten elé!

2Mózes 16:4

„És monda az Úr Mózesnek: Ímé, én esőképpen bocsátok néktek kenyeret az égből; menjen ki azért a nép és szedjen naponként arra a napra valót, hogy megkísértem: akar-é az én törvényem szerint járni, vagy nem?”

Vagyis hogy megvizsgáljam őket, hiszen minden nap a hitünknek egy teszt napja.

2Mózes 16:7-8

„Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét; mert meghallotta a ti zúgolódásokat az Úr ellen. De mik vagyunk mi, hogy mi ellenünk zúgolódtok? És monda Mózes: Este húst ad az Úr ennetek, reggel pedig kenyeret, hogy jóllakjatok; mert hallotta az Úr a ti zúgolódásokat, amellyel ellene zúgolódtatok. De mik vagyunk mi? Nem mi ellenünk van a ti zúgolódástok, hanem az Úr ellen.”

Nagyon kell figyelned, amikor emberek ellen zúgolódsz, mert az Úr küldte oda azt az embert, és az Úr irányítja őt! Mert ez nem Mózes terve volt, hogy kivezeti őket, hanem Isten terve volt.

2Mózes 16:12

„Hallottam az Izrael fiainak zúgolódását, szólj nékik mondván: Estennen húst esztek, reggel pedig kenyérral laktok jól és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek.”

Hány ember hitte ezt el? Egyetlen egy sem!

2Mózes 16:13-15

„És lőn, hogy este fürjek jövének fel és ellepék a tábort, reggel pedig harmatszálás lőn a tábor körül. Mikor pedig a harmatszálás megszűnék, ímé a pusztának színén apró gömbölyegek voltak, aprók mint a dara a földön. Amint megláták az Izrael fiai, mondák egymásnak: Mán hu, ami annyit tesz: Mi ez? Mert nem tudták, mi az. Mózes pedig monda nékik: Ez az a kenyér, melyet az Úr adott néktek eledelül.”

Sokszor az emberek nem fedezik fel a választ, amikor megérkezik.

2Mózes 16:16, 19

„Az Úr parancsolata pedig ez: Szedjen abból ki-ki amennyit megehetnek; fejenként egy ómert, a hozzátok tartozók száma szerint szedjen mindenki azok részére, akik az ő sátorában vannak. ...

Azt is monda nékik Mózes: Senki ne hagyjon abból reggelre.”

Ez a következő hitpróba: *annyit szedjete, amennyit meg bírtok enni aznap, ne többet!*

2Mózes 16:20

„De nem hallgatának Mózesre, mert némelyek hagyának abból reggelre; és megférgekedék s megbüszhődék. Mózes pedig megharagudék reájuk.”

Egy másik hitpróbán is megbuktak.

Vannak időszakok, amikor a takarékoskodás hitetlenségből van. Amikor Isten azt mondja, hogy add tovább, és te félrerakod, akkor miért teszed félre? Mert nem bízol Istenben, kétkedsz Benne! Kétkedsz Benne, nem hiszed, hogy hatalmas arra, hogy rólad holnap is gondot viseljen. Te magad akarsz gondot viselni magadról holnap.

Amikor az adásra kerül a sor, akkor is megpróbál majd a hitpróba! Amikor Isten azt akarja, hogy add oda, akkor oda kell adnod! De úgy tűnik majd neked, hogy erre neked holnap szükséged lesz, de Isten holnap is Isten lesz!

Ezen a fajta próbán nem voltam még, de sok más próbán voltam. Főleg akkor, miután adtam, soha Isten még nem hagyott el! Mindig visszahozta! A szegénység szelleme is létezik – ez pedig a garaszkodás.

Ennek a másik oldala, amikor pazarolunk, és nem jól kezeljük Isten pénzét.

De itt most azt mondta Isten a zsidó népnek, hogy: *ne tegyetek abból el holnapra!*

2Mózes 16:22, 23

„A hatodik napon pedig kétannyi kenyeret szednek vala, két ómerrel egyre- egyre. Eljövének pedig a gyülekezet fejedelmei mindnyájan és tudtára adták azt Mózesnek. Ő pedig monda nékik: Ez az, amit az Úr mondott: A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg; ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.”

Van, amikor Isten ad fölösleget, és azt mondja, hogy: *ezt tedd félre!*

2Mózes 16:24

„És eltevék azt reggelre, aszerint amint Mózes parancsolta, és nem büszhődék meg s féreg sem volt benne.”

Amikor Isten mondja, hogy tedd félre, az úgy rendben van.

Ha azt mondja, Isten, hogy ezt ne tedd félre, akkor az megbüzhödik rajtad.

Mi a megoldás? Isten vezetésére hallgass, és engedelmes légy.

2Mózes 16:25, 30

„És monda Mózes: Ma egyétek azt meg, mert ma az Úrnak szombatja van; ma nem találjátok azt a mezőn....

És nyugoszik vala a nép a hetedik napon.”

A zsidók tehát egy következő próbát is elvették. Kimentek a hetedik napon, és akkor is keresni akartak.